

Mosehornugle

Asio flammeus

Uglubóndi

Short-eared owl

Mosehornuglen er udbredt i dele af Vest-Europa, samt vidt udbredt i Rusland og i Nord- og Sydamerika. I Nordvesteuropa yngler den bl.a. i England, Skotland, Island og Skandinavien. De nordlige og østlige bestande er trækfugle, dog er alle eller nogle af de islandske mosehornugler standfugle. På Færøerne er

mosehornugle en meget fåtallig trækgæst, der oftest ses i maj-juli og september-november.

En enkelt mosehornugle er ringmærket på Færøerne, 21. november 1998, Nólsoy. En mosehornugle, mærket som unge 23. juni 1984 nær Kirkwall på Orkneyøerne, blev fundet død 22. april 1985 i Slættanes, Vágar, 427 km nord-nordvest for mærkningsstedet.

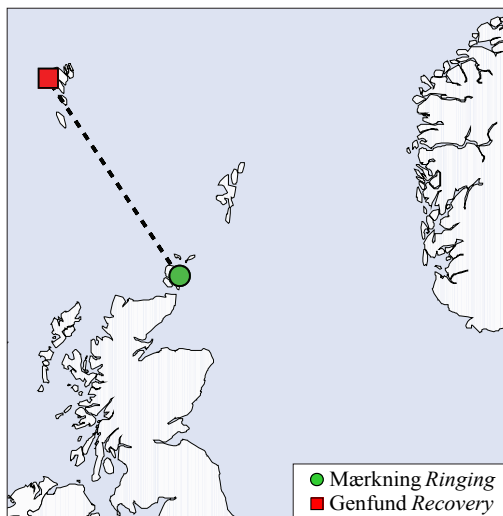

Fig. 1. Mærknings- og genfundslokalitet for mosehornugle ringmærket i udlandet og genmeldt på Færøerne (n=1). Stiplet linje forbinder mærknings- og genfundssted. *Ringing and recovery sites of short-eared owls ringed abroad and recovered in the Faroes (n=1). The dashed line connects ringing and recovery sites.*

English summary

Short-eared owl is a rare visitor to the Faroes, most often seen May-July and September-November. One has been ringed, on 21 November 1998 on Nólsoy. A bird ringed as a chick on 23 July 1984 near Kirkwall, Orkney, was found dead on 22 April 1985 at Slættanes, Vágar, 427 km NNW of the ringing site.